



Mediji i informiranje

Opći sud Europske unije
PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 108/15

U Luxembourggu 30. rujna 2015.

Presuda u predmetu T-450/12
Alexios Anagnostakis/Komisija

Opći sud EU-a potvrđuje da nije moguće registrirati europsku građansku inicijativu čiji je cilj omogućiti brisanje opterećujućeg javnog duga država koje se poput Grčke nalaze u stanju nužde

Predmet takve inicijative nema, naime, nikakvog temelja u Ugovorima

Prema Ugovoru o EU-u najmanje jedan milijun građana Unije, državljana najmanje jedne četvrtine država članica, može na svoju inicijativu pozvati Europsku komisiju da u okviru svojih ovlasti predloži zakonodavcu Unije donošenje pravnog akta u svrhu provedbe Ugovorâ („europska građanska inicijativa“). Prije nego što započnu prikupljati potreban broj potpisa, organizatori europske građanske inicijative moraju je registrirati pri Komisiji koja, među ostalim, razmatra njezin predmet i ciljeve. Komisija može odbiti registrirati inicijativu osobito ako ona očito izlazi iz okvira njezinih ovlasti da zakonodavcu Unije podnese prijedlog pravnog akta.

Alexios Anagnostakis, grčki državljanin, inicijator je prijedloga za europsku građansku inicijativu naziva „Milijun potpisa za solidarnu Europu“, koji je uputio Europskoj komisiji 13. srpnja 2012. Cilj te inicijative jest u zakonodavstvu Europske unije propisati „načelo stanja nužde prema kojem, kad je financijski i politički opstanak države ugrožen zbog povrata nepriličnog duga, odbijanje plaćanja tog duga jest nužno i opravdano“. Prijedlog inicijative upućuje na ekonomsku i monetarnu politiku (članci 119. do 144. UFEU-a) kao pravni temelj za njegovo usvajanje.

Komisija je odlukom od 6. rujna 2012.¹ odbila registraciju prijedloga A. Anagnostakisa jer očito izlazi iz okvira njezinih ovlasti. A. Anagnostakis se stoga obratio Općem sudu Europske unije kako bi ishodio poništenje Komisijine odluke.

Današnjom presudom **Opći sud odbija tužbu A. Anagnostakisa i potvrđuje to da Komisija nema ovlast predložiti zakonodavcu Unije propisivanje načela prema kojem treba omogućiti brisanje opterećujućeg javnog duga država koje se nalaze u stanju nužde.**

Opći sud najprije ističe da članak 122. stavak 1. UFEU-a, prema kojem Vijeće na prijedlog Komisije može u duhu solidarnosti među državama članicama odlučiti o mjerama primjerenima gospodarskim prilikama, ne može opravdati, kako to smatra A. Anagnostakis, propisivanje načela „stanja nužde“. Naime, Opći sud podsjeća na to da spomenuta odredba ne podrazumijeva eventualnu financijsku pomoć Unije državama članicama koje su suočene ili za koje postoji opasnost od suočavanja s ozbiljnim problemima financiranja. K tomu, mjere koje se navode u toj odredbi moraju se temeljiti na pomoći između država članica i ne mogu ni u kojem slučaju ovlastiti državu članicu na jednostrano odlučivanje o tome da ne vrati cijeli ili dio svojeg duga zbog činjenice da je suočena s ozbiljnim problemima financiranja.

Kada je riječ o odredbi članka 122. stavka 2. UFEU-a, temeljem kojeg Vijeće može odobriti financijsku pomoć Unije državi članici koja se nađe u poteškoćama zbog prirodnih katastrofa ili izvanrednih okolnosti koje su izvan njezine kontrole, Opći sud podsjeća da može biti riječ samo o konkretnoj financijskoj pomoći Unije državi članici, a ne o općenitom i trajnom mehanizmu napuštanja duga. K tomu, prihvaćanje načela stanja nužde kako ga zamišlja tužitelj ne obuhvaća

¹ Odluka Komisije C (2012) 6289 *final* od 6. rujna 2012. kojom se odbija zahtjev za registraciju europske građanske inicijative „Milijun potpisa za solidarnu Europu“ koji je Komisiji podnesen 13. srpnja 2012.

samo dug države članice prema Uniji nego i dugove koje navedena država ima prema drugim pravnim i fizičkim osobama, javnog ili privatnog prava, što nije obuhvaćeno člankom 122. stavkom 2. UFEU-a.

Naposljetku, Opći sud smatra da se načelo stanja nužde ne može opravdati ni člankom 136. UFEU-a, prema kojem Vijeće usvaja mjere za jačanje koordinacije i nadzora nad proračunskom disciplinom država članica europodručja te utvrđuje smjernice njihove ekonomske politike. Naime, ništa ne omogućuje zaključak da bi uvođenje načela stanja nužde imalo za cilj jačanje koordinacije proračunske discipline ili da bi bilo obuhvaćeno smjernicama ekonomske politike, tim više što bi mogućnost države članice da jednostrano briše svoj javni dug bila u suprotnosti sa slobodnom voljom ugovornih stranaka utvrđenom u članku 136. UFEU-a.

NAPOMENA: Protiv odluke Općeg suda može se, u roku od dva mjeseca od njezina priopćenja, Sudu podnijeti žalba ograničena na pravna pitanja.

NAPOMENA: Tužba za poništenje služi za poništenje akata institucija Unije koji su protivni pravu Unije. Pod određenim uvjetima države članice, europske institucije i pojedinci mogu podnijeti tužbu za poništenje Sudu ili Općem sudu. Ako je tužba osnovana, akt se poništava. Dotična institucija mora popuniti eventualnu pravnu prazninu nastalu poništenjem akta.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Opći sud.

[Cjelovit tekst](#) presude objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708

Snimke s objave presude nalaze se na "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106